

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๔๗/๒๕๐๕

อัยการจังหวัดสุพรรณบุรี

โจทก์

นางโมย แซ่ฮ้อ

จำเลย

พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.๒๔๙๓ มาตรา ๑๔, ๓๘ ทวิ

พ.ร.บ.สุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๙๗ มาตรา ๘

ป.อ. มาตรา ๕๙, ๖๒

จำเลยขนส่งสุราจากร้านขายส่งไปยังร้านจำเลยซึ่งอยู่ในอำเภอเดียวกันเป็นปกติแต่ทางที่ขึ้นไปนั้นต้องผ่านเข้าเขต
อีกจังหวัดหนึ่ง เมื่อจำเลยสำคัญผิดว่าผู้รับใบอนุญาตขายสุรามีอำนาจออกใบขนสุราให้ขนส่งสุราไปได้โดยไม่ผิด
กฎหมายเช่นนี้จำเลยย่อมไม่มีเจตนาขนส่งสุราโดยไม่มีใบขนอันถูกต้อง จึงไม่มีความผิด

ประกาศกรมสรรพสามิตที่กำหนดเงื่อนไขแก่ผู้รับใบอนุญาตขายส่งสุรา ในการออกใบขนนั้นมีใช้กฎหมาย
เพราะเป็นแต่ระเบียบการที่เจ้าพนักงานกำหนดขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามอำนาจที่กฎหมายระบุไว้เท่านั้น
ประกาศนี้จึงเป็นข้อเท็จจริงอันหนึ่ง

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยขนส่งสุรารจำนวน ๑,๐๐๐ ลิตร ออกจากเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เข้ามาในเขต
อำเภออุทอง จังหวัดสุพรรณบุรีโดยมิได้รับใบอนุญาตขนส่งสุรา ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.
๒๔๙๓ มาตรา ๑๔, ๓๘ ทวิ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๘

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นเห็นว่าจำเลยไม่มีความผิด เพราะไม่มีเจตนา พิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาเห็นว่า ข้อเท็จจริงเป็นอันยุติตามที่ศาลล่างทั้งสองฟังมาว่า จำเลยขนส่งสุรจากร้านขายส่งอำเภอ
พนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อไปยังร้านของจำเลยที่ตำบลลาวขวัญ อำเภอเดียวกัน โดยมีใบขนของร้านขาย
ส่งนั้น ซึ่งออกให้โดยอาศัยอำนาจที่อธิบดีอนุญาตให้ร้านขายส่งออกได้ตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓
มาตรา ๑๖ จำเลยเข้าใจว่า ใบอนุญาตนั้นคุ้มครองจำเลยให้ขนส่งได้ตามที่ได้เคยปฏิบัติมาหลายครั้ง รวมทั้งราย
อื่น ๆ

ไม่มีการจับกุมกัน ศาลฎีกาเห็นว่าเงื่อนไขที่กล่าวถึงในมาตรา ๑๖ นี้เป็นเงื่อนไขที่อธิบดีจะกำหนดแก่ผู้รับใบอนุญาตให้ขายสุราในการที่จะออกใบอนุญาตให้ขายสุรา หากเงื่อนไขที่ผู้รับใบอนุญาตให้ขายสุราจะกำหนดลงในใบอนุญาตดังกล่าวจะเห็นได้จากข้อความในประกาศกรมสรรพสามิต เรื่องอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตขายสุรา ฯลฯ ออกหนังสือสำคัญสำหรับขอรุณออกจากสถานที่ขายสุราของตนได้ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๐๓ การขอผ่อนผันนี้ก็เป็นการที่ผู้รับใบอนุญาตขายสุราต้องกระทำเพื่อมีอำนาจออกใบอนุญาตผ่านเขตจังหวัดอื่นได้ในกรณีที่ระบุไว้ จึงเป็นเรื่องที่ผู้รับใบอนุญาตขายสุราต้องจัดการเพื่อให้มีอำนาจออกใบอนุญาตได้โดยถูกต้องแก่พฤติการณ์ที่ต้องขอรุณผ่านเขตจังหวัดสุพรรณบุรีอยู่เป็นปกติดังในกรณีนี้ ประกาศกรมสรรพสามิตที่กำหนดเงื่อนไขแก่ผู้รับใบอนุญาตขายสุราในการออกใบอนุญาตนี้มีใช้กฎหมาย เพราะเป็นแต่ระเบียบการที่เจ้าพนักงานกำหนดขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามอำนาจที่กฎหมายระบุไว้เท่านั้น ประกาศนี้จึงเป็นข้อเท็จจริงอันหนึ่งเมื่อจำเลยเข้าใจผิดไปว่าผู้รับใบอนุญาตขายสุรามีอำนาจออกใบอนุญาตให้จำเลยขอรุณไปได้โดยไม่ผิดกฎหมายดังที่เคยทำกันมาเป็นปกติ จำเลยก็ไม่มีเจตนากระทำการขอรุณโดยไม่มีใบอนุญาตถูกต้อง จำเลยไม่มีความผิดดังฟ้อง

พิพากษายืน ยกฎีกาโจทก์